

Sagen, og det ved Tal, som ikke engang henføres i den egentlige Deel af Lovrn; men som kun staae i Loven til Oplysning. Man vil saaledes see af Anhang B Nr. 43 Pag. 599, at der ved det nærværende Lovforslags 3die Behandling i Folkethinget blev foretaget en Rettelse med Hensyn til Tallet for den almindelige Enkeasse. Der var indløbet den Feil, at der var anført et Tretal istedetfor et Fiirtal og et Total istedetfor et Tretal, hvilke Tal skulde angive, hvorledes Enkeassens Status skulde være ved Aarets Begyndelse og Slutning. Da man var bleven opmærksom paa Feilen rettede man den i Folkethinget. Det er altsaa klart, at man der lægger den yderste Vægt paa, at Tallene i hele Finantsloven ere rigtige, og at man gjør det med Hensyn til Tal, som kun staae i Finantsloven til Oplysning.

Det forekommer mig derfor, at det vilde stride imod enhver Grundsætning, som man i Almindelighed antager for rigtig ved en Vedtagelse af en Finantslov, at man ikke skulde bestræbe sig for, at de Tal, der fandtes i Loven, vare rigtige, at man skulde sige: „det er i Grunden det Samme; thi ved det Executive vil man dog ikke kunne benytte disse Tal.“ Den meget ærede Finantsminister har ogsaa gjort opmærksom paa, at naar man voterer denne Paragraph og voterer den Sum 3,513,550 Rbd., da voterer man den i Overeensstemmelse med den efterfølgende Tabel; men det er just derved, at Modsigelsen fremkommer. Man voterer den ikke i Overeensstemmelse med den nedenstaaende Tabel; thi Tavlen stemmer ikke med det Tal, som staaer ovenover. Hvad er det altsaa, Landstthinget skulde sige? Landstthinget skulde nemlig sige: „Skjøndt vi vide, at det, vi nu vedtage som Lov, ikke er rigtigt, saa bestemme vi dog, at det skal være Lov“. Det forekommer mig, at dette er en Fremgangsmaade af den ærede Forsamling, som man dog vistnok ikke kan tilraade. Jeg antager det derfor for absolut nødvendigt, at hvor der findes Talfeil, som der er blevet gjort opmærksom paa, der maa man rette dem, selv om det skulde have til Følge, at Loven maatte gaae tilbage til det andet Thing; thi det kan dog vel ikke menes, at det, at Loven maatte gaae tilbage

til det andet Thing, skulde have den Indflydelse paa den ærede Forsamling, at den vilde vedkjende sig Noget som rigtigt, som den vitterlig vidste var urigtigt, og at den skulde vedtage Noget, der vitterligt var urigtigt. Jeg seer slet ikke, hvad Indflydelse den Omstandighed, om der derved skeer et Ophold eller ikke, kan have paa den ærede Forsamling, naar Spørgsmaalet er om at give en Lov, som den ved er rigtig, naar det vides, at dette ikke er Tilfældet. Naar den ærede Forsamling er kommen til den Overbeviisning, at den afgiver sin Stemme for Noget med Hensyn til Krigsministeriet, som er urigtigt, da forekommer det mig ikke, at man kan frasælde den Mening, at man ikke kan stemme for at vedtage det, fordi den Stemme, man afgiver, skulde have den Virkning, at Loven vilde blive sendt tilbage til det andet Thing.

Ogholm: Det af mig tilligemed nogle andre ærede Medlemmer stillede Vædringsforslag er af en æret Landstthingsmand blevet beskrevet som et besynderligt Vædringsforslag. Det vil formodentlig være i det ærede Things Grindring, at ved Sagens foregaaende Behandling troede jeg at burde bebude et Vædringsforslag, for navnlig at erholde Kundskab om den ærede Finantsministers Anskuelse om Nødvendigheden eller Unødvendigheden af at sende Finantslovsforslaget tilbage til det andet Thing i Anledning af de Regningsfeil, der i samme vare opdagede. Skjøndt de Navne, der staae ved Vædringsforslaget tilligemed mit, for største Delen borttage Ansvar for denne Besynderlighed fra mig, har jeg dog troet at burde nævne, at jeg ved ganske særegne Omstændigheder er kommen til at bebude dette Vædringsforslag, og at det ogsaa er ganske særegne Omstændigheder, der have foranlediget, at det er fremkommet under denne Form istedetfor under den sædvanlige Form af et Minoritetsvorum i Udvalgets Betænkning. Den ærede Finantsministers Vittringer angaaende denne Sag ved det forrige Møde, saavel som idag, kunne naturligvis ikke Andet end bestyrke min Overbeviisning om, at det vil være hensigtsmæssigt ikke at foretage disse Rettelser, men at det kan forsvares at vedtage Finantsloven, saaledes som den foreligger, uden Rettelser. Der